

Bronisław Daniszewski, Aleksander Czacki, Kazimierz Chojnacki

---

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 12/3(123), 112-116

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba białostocka

1. Wojewódzka Rada Adwokacka w Białymstoku na posiedzeniu w dniu 12 stycznia 1968 r., po wysłuchaniu sprawozdania dziekana Rady z obrad Plenum Naczelnej Rady Adwokackiej w dniach 16 i 17 grudnia 1967 r. oraz po rozważeniu sprawy podwyższania kwalifikacji i rozszerzania specjalizacji zawodowej adwokatów, p o w z i ę ł a następujące d e c y z j e:

1) zobowiązać zespoły adwokackie Białostockiej Izby Adwokackiej do przedyskutowania na zebraniach problemu specjalizacji zawodowej poszczególnych adwokatów;

2) zalecić zespołom Izby dokonanie oceny pracy zawodowej adwokatów w trybie art. 25 pkt 1 ustawy o ustroju adwokatury i podjęcie uchwał zalecających specjalizowanie się niektórych członków zespołów w poszczególnych dziedzinach prawa;

3) zobowiązać Biuro Rady Adwokackiej i kierowników zespołów do brania pod uwagę specjalizacji zawodowej przy wyznaczaniu adwokatów z urzędu, ustanawianych na żądanie sądów w trybie art. 117 k.p.c. i innych analogicznych przepisów;

4) zobowiązać kierowników zespołów do uwzględniania ustalonej specjalizacji adwokatów przy rozdziale spraw, w których klient nie dokonuje wyboru adwokata (art. 20 pkt 2 u. o u.a.);

5) zespoły adwokackie liczące poniżej 5 członków wytypują przynajmniej jednego specjalistę do prowadzenia wszelkiego rodzaju spraw ubezpieczeniowych i emerytalnych (sprawy w sądach ubezpieczeń społecznych, spory z ZUS-em, PZU itp.) oraz jednego specjalistę do prowadzenia spraw spadkowych, działowych i rolnych;

6) zespoły liczące od 5 do 15 członków powinny ponadto wytypować po jednym specjalistę z dziedziny prawa podatkowego i karno-administracyjnego;

7) zespoły mające powyżej 15 członków powinny mieć przynajmniej po dwóch adwokatów specjalizujących się w dziedzinach wymienionych w punkcie 5 i 6 uchwały, a ponadto specjalistów z dziedziny prawa lokalowego, wyłączeniowego, dewizowego, spółdzielczego i z zakresu prawa pracy;

8) zespoły adwokackie obowiązane są zakupić adwokatom specjalizującym się odpowiednie podręczniki oraz zaprenumerować dla nich niezbędne dzienniki urzędowe właściwych ministerstw lub urzędów centralnych;

9) ustalić zasadę, że podjęcie się specjalizacji nie wyłącza możliwości przydzielania i prowadzenia przez specjalistów innych spraw z wyboru;

10) ustalić zasadę, że w usprawiedliwionych wypadkach adwokat ma prawo zmienić swą specjalizację i że możliwa jest specjalizacja w kilku dziedzinach prawa.

Uzasadnienie

Artykuł 1 ustawy o ustroju adwokatury wkłada na wszystkie organy samorządu adwokackiego obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych adwokatów. Problem ten powinien stanowić stałą troskę zespołów adwokackich, będących podstawowym ogniwem samorządowym.

Dynamiczny rozwój życia społecznego i państwowego powoduje systematyczny wzrost liczby aktów prawnych, a nawet powstawanie nowych dziedzin prawa. Coraz bardziej niemożliwe staje się opanowanie przez adwokata, nawet w sposób ogólny, wszystkich gałęzi wiedzy prawniczej.

W tej sytuacji dalsze podnoszenie kwalifikacji zawodowych wymaga nie tylko systematycznego szkolenia w zespołach adwokackich oraz na sympozjach organizowanych przez Radę, ale również wprowadzania z każdym rokiem coraz bardziej wąskiej specjalizacji, która pozwoli w lepszy sposób udzielać pomocy prawnej społeczeństwu, a niewątpliwie podniesie pracę adwokatury na wyższy poziom.

Artykuł 20 ustawy o ustroju adwokatury przewiduje specjalizację adwokatów, lecz przepis ten nie jest powszechnie stosowany. I tak np. sprawy z urzędu przed sądami ubezpieczeń społecznych przydzielane są kolejno wszystkim adwokatom, co powoduje konieczność zapoznawania się całego zespołu z tą skomplikowaną dziedziną prawa lub systematyczne wyręczanie się substytutami.

Wprowadzanie ponadto specjalizacji we wszystkich zespołach umożliwi koncentrację pracy adwokatów na pewnych salach w pewnych sądach lub kolegiach karno-administracyjnych, co z kolei spowoduje znaczne ułatwienie pracy przy załatwianiu tej samej liczby spraw.

Specjalizacja i koncentracja pracy jest źródłem postępu we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego i społecznego, brak zaś podstaw do twierdzeń, że proces ten nie dotyczy adwokatury, której usługi mają charakter nie tylko społeczny, ale i ekonomiczny.

Poza krajami socjalistycznymi, które od lat uznają wyższość pracy zespołowej i stosowanie specjalizacji, ostatnio wprowadza się np. we Francji adwokackie zespoły cywilne (na podstawie ustawy z 1965 r.), w skład których wchodzi specjaliści z poszczególnych dziedzin prawa (Tygodnik „FORUM” nr 45 z 1967 r.).

Podobne tendencje dają się zauważyć w wielu innych krajach, a wynikają one z ogromnej rozbudowy systemu prawnego oraz wzrastającej roli prawa w nowoczesnym społeczeństwie.

Często tylko kolegialna koncepcja lub porada kilku specjalistów może dać właściwą pomoc prawną klientowi. Dlatego też wprowadzenie specjalizacji adwokatów w zespołach staje się konieczne, przy czym sama akcja w tym względzie powinna być wszechstronnie rozważona przez zespoły adwokackie. Ponadto problem podwyższenia poziomu pracy zawodowej przez specjalizację adwokatów poddany zostanie pod dyskusję Zgromadzenia Delegatów Izby.

W związku z powyższym, na zasadzie art. 1, 20 i 43 u. o u.a., postanowiono jak wyżej.

2. W dniu 21 stycznia br. Rada Adwokacka w Białymstoku urządziła tradycyjną choinkę noworoczną dla dzieci adwokatów i aplikantów adwokackich Izby.

Po imprezie choinkowej zorganizowany został wieczorek taneczny, w którym wzięli udział adwokaci, aplikanci adwokaccy oraz pracownicy administracyjni —

wraz z małżonkami. To miłe spotkanie upłynęło w niezwykle przyjemnej atmosferze i stało się okazją do bliższego wzajemnego poznania się rodzin adwokatów.

Imprezę zorganizowali adwokaci Stanisław Skalmowski i Ryszard Koziara.

adw. *Bronisław Daniszewski*

Izba katowicka

1. W ramach doskonalenia zawodowego adwokatów, prowadzonego centralnie przez Radę Adwokacką od listopada 1967 r., odbyły się w listopadzie i grudniu 1967 r. oraz w styczniu 1968 r. cykle wykładów znanego marksologa, wykładowcy Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Katowicach dr Alicji Glińskiej oraz dziekana Wydziału Prawa Filii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Katowicach prof. dra Mieczysława Sośniaka.

2. W dniu 19 stycznia 1968 r. odbyło się zebranie organizacyjne Koła b. Kombatantów II Wojny Światowej przy Radzie Adwokackiej. W zebraniu wzięło udział 174 uczestników. Wybrano komitet organizacyjny. Po uzgodnieniu z Zarządem Okręgowym ZBOWiD ustalono, że adwokaci-uczestnicy II Wojny Światowej stanowią Oddział ZBOWiD, podległy bezpośrednio Zarządowi Okręgu ZBOWiD w Katowicach.

3. W dniu 7 lutego 1968 r. odbyło się spotkanie adwokatów rencistów z przedstawicielami Rady Adwokackiej. Wszyscy renciści — zarówno obecni na spotkaniu, jak i nieobecni z powodu złego stanu zdrowia — otrzymali od Rady Adwokackiej upominki w kwocie po 500 zł. Na spotkaniu postanowiono utworzyć przy Radzie Adwokackiej Koło adwokatów-rencistów.

adw. *Aleksander Czacki*

Izba łódzka

1. W dniu 10 lutego br. w lokalu własnym adwokatura łódzka żegnała odchodzącego Prezesa Sądu Wojewódzkiego dla m. Łodzi Jana Przybylskiego.

Przemawiając w imieniu Rady Adwokackiej, dziekan Zygmunt Albrecht podkreślił, że wzorowo układające się stosunki między adwokaturą a kierownictwem sądów w okresie kadencji Prezesa Jana Przybylskiego zawdzięczać należy w głównej mierze Jego wysokim walorom osobistym i zawodowym oraz zrozumieniu i praktycznemu docenianiu roli adwokatury w wymiarze sprawiedliwości.

Mówca wyraził przekonanie o społecznej doniosłości takiego typu współpracy i żegnał ustępującego Prezesa życzeniami najlepszych osiągnięć w pracy na odpowiedzialnym stanowisku sędziego Sądu Najwyższego i powodzenia w życiu osobistym.

Po szeregu serdecznych wypowiedzi ze strony licznie zebranych adwokatów Izby łódzkiej — Prezes Jan Przybylski zabrał głos i w pełnych skromności słowach określił 11 lat swego urzędowania na terenie Łodzi jako zwykłe wypełnianie obowiązków, do których go powołano. Podziękował ogółowi adwokatów Izby i Radzie Adwokackiej za współpracę, której wartość ocenił b. wysoko, i zapewnił zebranych, że wspomnienie z łódzkiego okresu swej działalności zaliczać będzie do najmiłszych.

Spotkanie upłynęło w niezwykle serdecznej, bezpośredniej, a jednocześnie podniosłej atmosferze.

2. W dniu 2 grudnia 1967 r. odbyło się zebranie nowo powołanych kierowników zespołów adwokackich Izby łódzkiej. Z ramienia Prezydium NRA wziął udział w zebraniu wiceprezes adw. Tadeusz Gierzyński. Redakcję „Palestry” reprezentował sekretarz Redakcji adw. Edmund Mazur.

Referat wprowadzający wygłosił dziekan Zygmunt Albrecht. Mówca ocenił pozytywnie zmiany w składzie personalnym kierowników zespołów.

Z kolei wicedziekan Jan Kanty Cisek podzielił się z zebranymi uwagami, jakie nasuwają wizytacje zespołów*.

Na zakończenie zabrali głos goście zebrania.

Adw. Mazur, apelując o współpracę kolegów z Redakcją „Palestry”, wyjaśnił, że dla pisma użyteczne są nie tylko opracowane artykuły i rozprawy, ale także luźno skreślone kazusy, uwagi o pracy zawodowej, zdarzenia z życia zespołowego itp.

Wiceprezes NRA adw. Tadeusz Gierzyński, oceniając wysoko przebieg akcji wyborczej w Izbie łódzkiej, stwierdził, że Rada Adwokacka prawidłowo rozumiała w tej mierze intencje NRA i organizacji politycznych, co jest dobrym zadatkiem na przyszłość. Przechodząc do problemów aktualnych, mówca poinformował m. in., że NRA czyni starania, aby jedna sobota w miesiącu była wolna od sesji sądowych dla zapewnienia adwokatom wolnego dnia na zebrania i szkolenia. W zakresie poprawy warunków lokalowych główną trudnością jest uzyskanie dokumentacji i wykonawców.

3. W dniu 2 grudnia 1967 r. w Łódzkim Komitecie Frontu Jedności Narodu odbyła się uroczystość dekoracji pracowników wymiaru sprawiedliwości Odznakami 1000-lecia za działalność społeczną w obchodach Tysiąclecia Państwa Polskiego. Wśród odznaczonych znaleźli się adwokaci łódzcy kol.: Z. Deczyński, K. Kempański, M. Nadel, W. Osuchowski, J. Pruszyński, B. Schmidt, K. Szczech i Z. Wołowski.

4. W dniu 6 stycznia br. w lokalu Rady Adwokackiej w Łodzi Komisja Funduszu Wzajemnej Pomocy zorganizowała przyjęcie noworoczne dla adwokatów-rencistów Izby łódzkiej. Na spotkanie przybyło około 30 Kolegów, do niedawna jeszcze w pełni czynnych zawodowo członków Izby. Nieobecni (wskutek złego stanu zdrowia) przekazali za pośrednictwem organizatorów bądź listownie serdeczne pozdrowienia i życzenia uczestnikom spotkania i ogółowi członków Izby. Stawili się w komplecie członkowie Rady i Komisji FWP.

W imieniu Rady Adwokackiej dziekan Albrecht złożył Kolegom-rencistom najlepsze życzenia noworoczne, podniósł ich zasługi w podnoszeniu rangi zawodu i w wypełnianiu społecznych zadań adwokatury. Wyraził też przekonanie, że jeszcze ściślejsza więź między adwokatami rencistami a czynnymi zawodowo członkami Izby mogłaby mieć miejsce w razie powołania organizacji Kolegów-rencistów przy organach samorządu. Zrzeszenie takie, zwłaszcza o zasięgu ogólnokrajowym, mogłoby skutecznie zaktywizować wielu chętnych kolegów do współpracy z władzami korporacji w dziele przeprowadzania korzystnych przemian w adwokaturze i podnoszenia jej prestiżu.

Wypowiedź dziekana Albrechta znalazła żywy oddźwięk wśród zebranych. Reszta wieczoru — przy zastawionych stołach, dźwiękach muzyki i kapitalnych recytacjach własnych wierszy satyrycznych i żartobliwych adw. Heleny Ogilby

---

* Szczegółowe omówienie tego wystąpienia — patrz nr 2 „Palestry” z 1968 r., str. 10. .

(o tematyce adwokacko-sądowej...) — upłynęła w niezwykle serdecznej i ciepłej atmosferze.

Za inicjatywę i niezwykle sprawne przygotowanie przyjęcia należą się słowa uznania członkom Komisji Funduszu Wzajemnej Pomocy przy Radzie Adwokackiej z jej przewodniczącym adw. Władysławem Osuchowskim na czele.

adw. *Kazimierz Chojnacki*

Izba olsztyńska

Dnia 11 października 1967 r. zmarł nagle podczas wykonywania obowiązków zawodowych adwokat

Jan Pogorzelski

członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Olsztynie, Sekretarz Rady Adwokackiej w Olsztynie.

Zmarły był odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi i Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Był wieloletnim pracownikiem Ministerstwa Przemysłu Lekkiego oraz Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych, a od roku 1961 poświęcił się adwokaturze.

Cieszył się szacunkiem i zaufaniem kolegów, ofiarnie wykonywał swoje obowiązki zawodowe i we władzach samorządu adwokackiego.